

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 81/16
V Lucemburku dne 20. července 2016

Rozsudek ve věci C-341/15
Hans Maschek v. Magistratsdirektion der Stadt Wien – Personalstelle
Wiener Stadtwerke

Pracovník má nárok na finanční náhradu, jestliže sám rozvázal pracovní poměr, pokud nemohl zcela nebo zčásti vyčerpat svůj nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok

Hans Maschek, úředník města Vídně, odešel na vlastní žádost do důchodu s účinností ode dne 1. července 2012. Od 15. listopadu 2010 do 30. června 2012 se nedostavil na své pracoviště. V průběhu období od 15. listopadu 2010 až do 31. prosince 2010 měl H. Maschek pracovní volno z důvodu nemoci. Ode dne 21. července 2011 měl H. Maschek v souladu s dohodou uzavřenou se svým zaměstnavatelem povinnost zdržet se docházky na pracoviště, přičemž stále pobíral plat.

Po odchodu do důchodu požádal H. Maschek zaměstnavatele o výplatu finanční náhrady za nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok, přičemž prohlásil, že onemocněl krátce před odchodem do důchodu. Zaměstnavatel jeho žádost zamítl z důvodu, že podle právní úpravy města Vídně o platových poměrech pracovníků, který sám rozváže pracovní poměr – zejména protože požádá o odchod do důchodu – nemá nárok na takovou náhradu.

Hans Maschek podal proti tomuto zamítnutí žalobu k Verwaltungsgericht Wien (Správní soud ve Vídni), který klade Soudnímu dvoru otázku týkající se slučitelnosti takové právní úpravy s unijním právem, konkrétně se směrnicí 2003/88¹.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr připomíná, že tato směrnice stanoví, že každý pracovník má nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání nejméně čtyř týdnů a tento nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok představuje zásadu sociálního práva Unie, jež má zvláštní význam.

Jestliže pracovní poměr skončil a placenou dovolenou za kalendářní rok již není možné řádně vyčerpat, směrnice stanoví, že pracovník má nárok na finanční náhradu, aby se předešlo tomu, že z důvodu této nemožnosti nebude pracovník moci tohoto nároku využít, a to ani ve formě finanční.

Soudní dvůr v tomto ohledu uvádí, že důvod skončení pracovního poměru je irelevantní. Skutečnost, že pracovník rozvazuje svůj pracovní poměr z vlastního uvážení, nemá proto žádný dopad na jeho nárok přijmout případnou finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, kterou nemohl vyčerpat před rozvázáním svého pracovního poměru, na niž mu vznikl nárok.

Na základě toho došel Soudní dvůr k závěru, že směrnice brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou právní předpisy města Vídně o platových poměrech, které zbavují nároku na finanční náhradu za nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok pracovníka, jehož pracovní poměr byl rozvázán z důvodu jeho žádosti o odchod do důchodu a který nemohl vyčerpat svůj nárok na dovolenou před skončením tohoto pracovního poměru.

Soudní dvůr kromě toho připomíná svoji judikaturu, podle které má pracovník při odchodu do důchodu nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, kterou nevyčerpal

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

proto, že svou funkci nevykonával z důvodu nemoci². Hans Maschek má nárok na finanční náhradu za období ode dne 15. listopadu do 31. prosince 2010, v jehož průběhu je prokázáno, že H. Maschek byl v pracovní neschopnosti, a tudíž v průběhu tohoto období nemohl vyčerpat svůj nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok, který mu vznikl.

Soudní dvůr dodává, že nárok na dovolenou za kalendářní rok sleduje dva cíle, a sice jednak umožnit pracovníkovi, aby si odpočinul od vykonávání prací, které mu ukládá jeho pracovní smlouva, a jednak mít čas na uvolnění a mimopracovní zájmy.

K zajištění užitečného účinku tohoto nároku na dovolenou za kalendářní rok stanoví Soudní dvůr následující zásadu: pracovník, jehož pracovní poměr skončil a který byl na základě dohody uzavřené se svým zaměstnavatelem zavázán nedostavit se na pracoviště v průběhu určitého období, které předcházelo jeho odchodu do důchodu, přičemž stále pobíral plat, nemá nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, na kterou mu vznikl nárok, nevyčerpanou v průběhu tohoto období, s výhradou toho, že svůj nárok na dovolenou nemohl vyčerpat z důvodu nemoci.

Soudní dvůr rozhodl, že přísluší předkládajícímu soud, aby ověřil, zda tomu tak bylo v případě H. Mascheka v průběhu období ode dne 1. ledna 2011 do 30. června 2012. V případě kladné odpovědi, nemá H. Maschek nárok na finanční náhradu za dovolenou za kalendářní rok, na niž mu vznikl nárok, kterou nemohl vyčerpat v průběhu tohoto období, ledaže svůj nárok na dovolenou nemohl vyčerpat z důvodu nemoci.

Soudní dvůr kromě toho konstatuje, že je-li cílem směrnice stanovit minimální požadavky v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví v oblasti úpravy pracovní doby, který jsou členské státy povinny dodržovat, mají v souladu s článkem 15 uvedené směrnice možnost přijímat pro pracovníky příznivější ustanovení. Stejně tak směrnice nebrání vnitrostátním předpisům, které stanoví delší placenou dovolenou za kalendářní rok, než je minimální doba čtyř týdnů zaručená touto směrnicí, přiznávanou za podmínek k jejímu získání a poskytnutí stanovených vnitrostátním právem.

Je proto na členských státech, aby rozhodly, zda poskytnou pracovníkům dodatečnou placenou dovolenou k minimální čtyřtýdenní placené dovolené za kalendářní rok, která je stanovena směrnicí. Za tohoto předpokladu mohou členské státy přiznat pracovníkovi, který z důvodu nemoci nemohl před skončením svého pracovního poměru vyčerpat celou svoji dodatečnou placenou dovolenou za kalendářní rok, nárok na finanční náhradu odpovídající této dodatečné době. Je věcí členských států, aby stanovily podmínky pro přiznávání tohoto nároku.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

² Rozsudky Soudního dvora ze dne 3. května 2012, *Neidel* (C-337/10, TZ č. 57/12: Při odchodu do důchodu má úředník nárok na finanční náhradu, pokud z důvodu nemoci nemohl zčásti nebo zcela vyčerpat svou placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání nejméně čtyř týdnů), a ze dne 20. ledna 2009, *Schultz-Hoff a další* (C-350/06 a C-520/06, TZ č. 4/09: Pracovník neztrácí svůj nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok, který nemohl uplatnit z důvodu nemoci).